

MAURAGU (*HIERACIUM*) UN PAMAURAGU (*PILOSELLA*) TERMINOLOĢISKIE SUGU NOSAUKUMI LATVIEŠU VALODĀ

Viesturs Šulcs¹, Gita Bērziņa², Zane Dekere³, Inese Ēdelmane⁴

¹Latvijas Universitāte, Bioloģijas institūts, Botānikas laboratorija, Miera iela 3, Salaspils,
LV-2169, e-pasts: vsulcs@email.lubi.edu.lv

²Latvijas Universitāte, Filoloģijas fakultāte, Klasiskās filoloģijas katedra, Visvalža iela 4, Rīga, LV-
1050

³Latvijas Universitāte, Bioloģijas institūts, Botānikas laboratorija, Miera iela 3, Salaspils,
LV-2169, e-pasts: zdekere@email.lubi.edu.lv

⁴Latvijas Universitāte, Latviešu valodas institūts, Akadēmijas laukums 1, Rīga, LV-1050

Rakstā publicēti mauragu (*Hieracium*) un pamauragu (*Pilosella*) sugu terminoloģiskie nosaukumi latviešu valodā saistījumā ar to latīniskajiem nosaukumiem. Sarakstā ir ietverti 70 sugu nosaukumi: 45 ir *Hieracium* un 25 *Pilosella* ģints sugu nosaukumi. Minēti galvenie latvisko nosaukumu veidošanas principi, kā arī Latvijas Zinātņu akadēmijas Terminoloģijas komisijas Botānikas apakškomisijas 26.11.2002. sēdē pieņemtie lēmumi.

Raksturvārdi: *Asteraceae* (*Compositae*), *Hieracium*, *Pilosella*, latviskie terminoloģiskie sugu nosaukumi.

Ģinti *Hieracium* ir aprakstījis K. Linnejs 1753. gadā (Linnaeus 1753). Latvijas florā pirmoreiz ģints *Hieracium* ir minēta 18. gs. otrajā pusē (Fischer 1778). Latvijas botāniskajā literatūrā nelielā sugu skaita dēļ apakšģints ranga taksoni parasti nav lietoti. 19. gs. *Florās* dažkārt sugas ir sadalītas nenoteikta taksonomiskā ranga grupās (Wiedemann, Weber 1852; Klinge 1882; Lehmann 1895). Tikai 20. gs. 40. gados A. Rasiņš (Rasiņš 1946) šajā ģintī ir lietojis divas apakšģintis: *Pilosella* Tausch (1828) un *Euhieracium* Torr. et Gray (1838), *nom. illegit.* (subgen. *Hieracium*) (Черепанов 1973).

Atšķirībā no ģints *Hieracium* apjoma tradicionālās izpratnes izdevumā *Flora of the Baltic Countries* 3. sējuma (Kukk, Gudžinskas 2003; Sennikov 2003) pirmoreiz Latvijas botānikas vēsturē apakšģints *Pilosella* ir paaugstināta ģints rangā *Pilosella* Hill (1756). Tendence *Hieracium* ģinti plašā izpratnē (*sensu lato* = *s. l.*) sadalīt divās ģintīs – *Hieracium* s. str. (*sensu stricto* – šaurā izpratnē) un *Pilosella* – ir nostiprinājusies pagājušā gadsimta nogalē. Šis viedoklis ir guvis atbalstu gan nacionālajās *Florās* (Hackmann 1986; Jalas 1986, 1998; Шляков 1989; Stace 1992; Karlsson 1998; Hackmann, Sennikov 1998; Gudžinskas 1999; Kukk 1999a, 1999b; Сенников 2000), gan reģionālajos izdevumos (Brummit 1992, Greuter et al. 1993).

Šajā mauragu (*Hieracium*) un pamauragu (*Pilosella*) sugu sarakstā ir iekļauti vairāku kategoriju latīniskie nosaukumi, kas lietoti izdevuma *Flora of the Baltic Countries* 3. sējuma manuskriptā.

1. Nosaukumi, kas taksonomiskajā apstrādē ir lietoti par galvenajiem.

2. Nosaukumi, kas apzīmē radniecīgu sugu grupas (kolektīvās sugas) (*aggregatio* = *agg.*, *species collectiva* = *sp. coll.*, *conspicies* = *consp.*, *group* – literatūras avotos, kas publicēti angļu valodā), kurām jau senāk bija izveidoti latviskie nosaukumi, kas ir pieņemti par subjektīvajiem (taksonomiskajiem) sinonīmiem, piemēram, *H. murorum* (Pētersone 1958; Birkmane 1959; Pētersone, Birkmane 1980; Страздиньш 1988; Gavrilova, Šulcs 1999).

3. Nosaukumi, kas taksonomiskajā apstrādē ir pieņemti par subjektīvajiem sinonīmiem, un kuriem jau senāk bija izveidoti latviskie nosaukumi, bet kuri citu botāniķu izpratnē var tikt lietoti par galvenajiem nosaukumiem.

4. Nosaukumi, kas botāniskajā literatūrā ir lietoti galveno nosaukumu nozīmē, bet kuriem līdz šim nebija latvisko nosaukumu (Botore u.c. 1992).

Visām mauragu un pamauragu sugām ir doti latviešu valodas terminoloģiskie nosaukumi. Tikai dažām sugām saglabāti jau agrāk pieņemtie nosaukumi, bet sugām, kurām līdz šim nebija latvisko nosaukumu, tie ir izveidoti. Vairāku sugu latviskie nosaukumi ir pārskatīti un mainīti, lai tie atbilstu botāniskās terminoloģijas tradīcijām un Latvijas Zinātņu akadēmijas Terminoloģijas komisijas (LZA TK) Botānikas apakškomisijas 2002. gada 26. novembra sēdes lēmumiem.

1. Nelikumīgā latīniskā nosaukuma (*nomen illegitimum* = *nom. illeg.*, *nom. illegit.*, *nom. ill.*) latviskais nosaukums saglabāts jaunajam (likumīgajam) latīniskajam nosaukumam, piemēram, nosaukums *bultveida mauraga*, kas līdz šim lietots sugas *Hieracium sagittatum* (Lindeb.) Norrl., *nom. illegit.* (Сенников 2000) apzīmēšanai (Pētersone, Birkmane 1980), saglabāts sugai *Hieracium oistophyllum* – jo latīniskā nosaukuma maiņa nav saistīta ar taksona apjoma izmaiņām.

2. Izmainot sugas taksonomisko stāvokli, tās latviskajā nosaukumā ir saglabāts iepriekšējā latviskā nosaukuma sugas apzīmētājs (epitets), bet saistījumā ar jauno ģints nosaukumu, piemēram, *daglīšu mauraga* (*Hieracium echioides*) (Pētersone, Birkmane 1980), *daglīšu pamauraga* (*Pilosella echioides*).

3. Uzvārdi, kas izmantoti latviskajos nosaukumos, atveidoti pēc to izrunas oriģinālvalodā (transkribēti).

Diskusijās par latvisko augu nosaukumu veidošanas principiem botāniķi vairākkārt ir izteikuši vēlmi personvārdus, kuri izmantoti taksonu latīniskajos nosaukumos, latviešu valodā atveidot pēc to latīniskās formas. Tāpēc Botānikas terminoloģijas apakškomisija 2002. gada 26. novembra sēdē atbalstīja šo viedokli un vienprātīgi pieņēma lēmumu – sugu epitetus, kuros izmantots uzvārds, turpmāk latviešu valodā veidot pēc uzvārda latīniskās formas, nevis uzvārdu transkribējot. Atteikties no līdzšinējās tradīcijas botāniskajā terminoloģijā – personvārdus transkribēt – mudināja vairāki apsvērumi:

- ne vienmēr – dažādu iemeslu dēļ – ir iespējams noskaidrot uzvārda cilmi,
- gan speciālajos tekstos, gan arī plašsaziņas līdzekļos jau pirms latviešu valodas terminoloģiskā nosaukuma izveiles lietots epitets, kura pamatā ir uzvārda latīniskā forma, piemēram, pieņemot *Pilosella bauhini* un *Pilosella vaillantii* latviešu valodas nosaukumus, šāds sugas epitets latviešu valodā jau bija lietots nosaukumos *Bauhina mauraga* – *Hieracium bauhini* (Strazdiņš 1995) un *Vailanta antrodija* – *Antrodia vaillantii* (Meiere 2002),
- no uzvārda, kas izmantots sugas epitetā, jau agrāk ir atvasināti cita taksonomiskā ranga taksonu latviskie nosaukumi, kas veidoti no šī paša uzvārda latīniskās formas, piemēram, sugai *Bauhinia variegata* bija lietots latviskais nosaukums *bauhinija* (Vīlpa 1996),

• vienā un tajā pašā literatūras avotā lietoti abi uzvārda atveides principi – gan uzvārda transkripcija, gan transliterēšana.

LZA TK 2003. gada 11. marta sēdē precizēja tos nosaukumus, kuros izmantots uzvārds – uzvārda atveidē latviešu valodā saglabāts transkripcijas princips (TK 2003). Ja nav zināma uzvārda cilme, tad pēc LZA TK ieteikuma uzvārdu atveido pēc rakstības latviešu valodā, piemēram, *Hjelta mauraga* (*Hieracium hjeltii*).

4. Latviskais sugas epitets, kas veidots no etnonīma, pievienojoties lietojuma pārsvaram vaskulāro augu terminoloģijā, aizstāts ar epitetu, kas atvasināts no valsts nosaukuma, piemēram, *Prūsijas pamauraga* (*Pilosella* × *prussica*), nevis *prūšu mauraga* (*Hieracium prussicum*) (Strazdiņš 1995) (sk. lēmuma pamatojumu).

5. Latviskā sugas epiteta izvēlē priekšroka dota stilistiski neitrālākam epiteta, piemēram, *gludā mauraga* (*Hieracium laevigatum*) (Strazdiņš 1995), nevis *gludenā mauraga* (Gavrilova, Laiviņš 1992).

Vārdi *gluds* un *gludens* ir tuvas nozīmes vārdi. To nozīmes apjomu, runājot par *Hieracium laevigatum*, nav iespējams sadalīt, taču tas labi izpaužas minēto pazīmju antonīma kontekstā ģints robežās. Vārdu *gluds* un *gludens* nozīmes atšķirībai sugas latviskā nosaukumā – termina funkcijā – nav nozīmes. Īpašības vārds pamatformā nerada nepareizu priekšstatu par minētās sugas augiem.

Sugas pazīmes, kas izmantotas latviskā nosaukuma epitetā, ļoti bieži izmanto sugu nosaukumu veidošanā arī nacionālajās valodās. Šis paņēmieni ir visbiežāk lietotais, veidojot sugu latviskos nosaukumus. Līdz šim nav izvēsta diskusija par to, cik precīzi, kādā apjomā jāpārņem latviskā nosaukuma nozīme latviskā nosaukumā. Viens no šīs problēmas risinājumiem pausts ieteikumā: “[...] augu terminu darināšan[ā] [...] vēlams pēc iespējas pieturēties pie tiešiem augu latvisko nosaukumu tulkojumiem, [...]” (TK 1955). Neoficiālās diskusijās ir izskanējis kategorisks viedoklis – “nedrīkstam lasītājiem dot nepareizu informāciju par augiem, tāpēc latviskie nosaukumi jātulko precīzi”.

Sugas epiteta burtisks tulkojums latviešu valodā nepaaugstina latviskā nosaukuma zinātnisko kvalitāti, taču tas var būt vairāk vai mazāk tīkams nosaukuma lietotājiem. Latviskie nosaukumi ir īpaša terminu kategorija, to specifika atšķiras no citu nozaru terminiem. Latviskie nosaukumi attiecībā pret pazīmju kopumu, kuru nosaukums apzīmē, ir relatīvi neprecīzi, tāpēc nav pamata absolutizēt epiteta burtiskās tulkošanas nepieciešamību, izcelt tās priekšrocības. Latvisko nosaukumu relatīvo neprecizitāti nosaka to specifika: “Taksoniem latviskos nosaukumus piešķir nevis tāpēc, lai izteiktu to pazīmes vai vēsturi, bet gan, lai varētu atsaukties uz taksoniem un norādīt to taksonomisko rangū” (Greuter et al. 2000), t.i., lai nodrošinātu starptautisko saziņu. Patiešām, dažkārt burtisks epiteta nozīmes pārnešums latviskā nosaukumā var maldināt tā lietotāju:

- ne vienmēr latviskā nosaukumā izmantota taksona visraksturīgākā pazīme,
- dažkārt sugas nosaukumā ir lietota pazīme, kas piemīt vairākām attiecīgās ģints sugām,
- epiteta nozīmes burtiska pārņemšana latviskā nosaukumā pilnīgi zaudē jēgu tad, ja sugas nelikumīgā latviskā nosaukuma latvisko nosaukumu lieto saistījumā ar tās jauno (likumīgo) latvisko nosaukumu, it īpaši, ja epitetā ir izmantots īpašvārds – tad latviskā nosaukuma epiteta nozīme pilnīgi neatbilst latviskā nosaukuma epiteta nozīmei,

- epitetā izmantots biotopa nosaukums, kurā suga sastopama tā saucamajā *locus classicus* – vietā, kur ievākts sugas tips, bet Latvijā suga sastopama citos augšanas apstākļos utt.

Burtiskam sugas apzīmētāja tulkojumam jābūt pamatotam; vēlams noskaidrot konkrētās nosaukumā ietvertās nozīmes terminoloģisko funkciju citu pazīmju kontekstā. Nekritiski burtiskie tulkojumi rada lieku sinonīmiju.

6. Sugas apzīmētājs pamazinājuma (deminutīva) formā, piemēram, *salātiņu mauraga* (*Hieracium lactucella*) (Gavrilova, Laiviņš 1992) aizstāts ar epitetu pamatformā *salātu pamauraga* (*Pilosella lactucella*).

Terminoloģijā pamazinājuma formu izmanto galvenokārt kā jēdzienu diferencētāju (Skujiņa 1976). Latīniskajā nosaukumā lietotā forma *lactucella* ir bez īstas pamazinājuma nozīmes – augi, kas pieder šai sugai ir līdz 25-30 (40) cm augsti, to apliecina gan informācija literatūrā (Lazdauskaite, Lekavičius 1980; Миняев 1981; Hackman 1986; Hackman, Sennikov 1998), gan arī Latvijā ievāktais herbārija materiāls.

7. Sugas epitets, kas veidots no galveno veģetācijas tipu apzīmējuma, lietots vienskaitlī, piemēram, *meža mauraga* (*Hieracium silvestre*), *birztales mauraga* (*Hieracium sylvularum*).

8. Sugas apzīmētājs, kas veidots no nelielu biotopu nosaukuma, lietots daudzskaitlī, piemēram, *mūru mauraga* (*Hieracium murorum*), *cinu pamauraga* (*Pilosella × caespitosa*).

Sugu latviskie nosaukumi, kas iekļauti sarakstā, akceptēti Botānikas terminoloģijas apakškomisijas sēdē 2002. gada 26. novembrī, precizēti un apstiprināti LZA TK sēdē 2003. gada 11. martā.

MAURAGU UN PAMAURAGU SUGU SARAKSTS LATIŅU UN LATVIEŠU VALODĀ*

1.	<i>Hieracium bombycinum</i>	zīda mauraga
2.	<i>Hieracium caesiomurorum</i>	zilganpelēkā mauraga
3.	<i>Hieracium caesium</i>	zilganā mauraga
4.	<i>Hieracium chlorellum</i>	zaļganā mauraga
5.	<i>Hieracium diaphanoides</i>	puscaurspīdīgā mauraga
6.	<i>Hieracium diaphanum</i>	Valmieras mauraga
7.	<i>Hieracium expallidiforme</i>	bālā mauraga
8.	<i>Hieracium fulvescens</i>	rūsganā mauraga
9.	<i>Hieracium fuscocinereum</i>	brūnpelēkā mauraga
10.	<i>Hieracium godbyense</i>	Godbijas mauraga
11.	<i>Hieracium hjeltii</i>	Hjelta mauraga
12.	<i>Hieracium incurrens</i>	ķīļlapu mauraga
13.	<i>Hieracium jaccardii</i>	Žakāra mauraga
14.	<i>Hieracium laevicaule</i>	gludstublāja mauraga
15.	<i>Hieracium laevigatum</i>	gludā mauraga
16.	<i>Hieracium lanatum</i>	pinkainā mauraga
17.	<i>Hieracium lepidulum</i>	glītā mauraga
18.	<i>Hieracium linifolium</i>	linlapu mauraga
19.	<i>Hieracium murorum</i>	mūru mauraga

* Latīnisko nosaukumu etimoloģiju noskaidroja Gita Bērziņa; latviešu valodas sugu nosaukumus Nacionālās botāniskās nomenklatūras datu bankā atlasīja Zane Deķere.

20.	Hieracium maculatum	plankumainā mauraga
21.	Hieracium niveolimbatum	baltmalu mauraga
22.	Hieracium ochrostylum	dzeltendrīksnu mauraga
23.	Hieracium oistophyllum	bultveida mauraga
24.	Hieracium orbicans	apaļlapu mauraga
25.	Hieracium ornatum	greznā mauraga
26.	Hieracium pannosum	tūbainā mauraga
27.	Hieracium patale	atviru mauraga
28.	Hieracium pediacum	pēdveida mauraga
29.	Hieracium pellucidum	caurspīdīgā mauraga
30.	Hieracium philanthrax	tumšmatainā mauraga
31.	Hieracium plumbeum	svinpelēkā mauraga
32.	Hieracium porrigens	izstieptā mauraga
33.	Hieracium praetenerum	maigā mauraga
34.	Hieracium prolatatum	platvīkallapu mauraga
35.	Hieracium prolixum	kuplā mauraga
36.	Hieracium pycnodon	zobainā mauraga
37.	Hieracium ravidum	pelēkdzeltenā mauraga
38.	Hieracium sabaudum	Savojas mauraga
39.	Hieracium silvestre	meža mauraga
40.	Hieracium subcaesium	iezilganā mauraga
41.	Hieracium submarginellum	apmalotā mauraga
42.	Hieracium sylvularum	birztales mauraga
43.	Hieracium umbellatum	čemuru mauraga
44.	Hieracium villosum	villainā mauraga
45.	Hieracium vulgatum	parastā mauraga
46.	Pilosella aurantiaca	oranžā pamauraga
47.	Pilosella auriculoides	austiņveida pamauraga
48.	Pilosella bauhinii	Boēna pamauraga
49.	Pilosella × bifurca	dakšainā pamauraga
50.	Pilosella × caespitosa	ciņu pamauraga
51.	Pilosella × collina	pakalnu pamauraga
52.	Pilosella × cymosa	galvainā pamauraga
53.	Pilosella × dubia	mainīgā pamauraga
54.	Pilosella × densiflora	blīvziedu pamauraga
55.	Pilosella echioides	daglīšu pamauraga
56.	Pilosella × flagellaris	stīgu pamauraga
57.	Pilosella × glomerata	kamolainā pamauraga
58.	Pilosella lactucella	salātu pamauraga
59.	Pilosella × lobarzewskii	Lobaževska pamauraga
60.	Pilosella officinarum	matainā pamauraga
61.	Pilosella onegensis	Oņegas pamauraga
62.	Pilosella × piloselliflora	spilvziedu pamauraga

63.	<i>Pilosella</i> × <i>polymastix</i>	daudzstublāju pamauraga
64.	<i>Pilosella</i> <i>praealta</i>	augstā pamauraga
65.	<i>Pilosella</i> × <i>progenita</i>	radu pamauraga
66.	<i>Pilosella</i> × <i>prussica</i>	Prūsijas pamauraga
67.	<i>Pilosella</i> × <i>schultesii</i>	Šultesa pamauraga
68.	<i>Pilosella</i> × <i>stoloniflora</i>	dzinumu pamauraga
69.	<i>Pilosella</i> × <i>sulphurea</i>	sērdzeltenā pamauraga
70.	<i>Pilosella</i> <i>vaillantii</i>	Vaijāna pamauraga

LZA TK Botānikas terminoloģijas apakškomisijas sēdē 2002. gada 26. novembrī pieņemts lēmums:

Ja nav zināms, vai sugas latīniskā nosaukuma epitets atvasināts no etnonīma vai valsts nosaukuma, pievienojoties lietojuma pārsvaram vaskulāro augu terminoloģijā, turpmāk sugas epitets latviešu valodā atvasināms no valsts nosaukuma.

Pamatojums

1. Parasti nav iespējams noteikt, vai epitets sugas latīniskajā nosaukumā atvasināts no etnonīma vai valsts nosaukuma, izņemot gadījumus, ja taksona pirmaprakstā (protologā) ir par to norāde.
2. Nav konsekvences viena un tā paša epiteta atvasināšanas paņēmiena lietošanā latviešu valodā (gan saistījumā ar vienu un to pašu taksonu, gan ar dažādiem taksoniem), piemēram, *Fritillaria ruthenica* – rutēnu fritilārija (TK 1968), Krievijas fritilārija (Seisums 1991), krievu fritilārija (Birka 1998), *Iris ruthenica* – Krievzemes īriiss (Lūsiņa 1999).
3. Sugas epitets nosauc valsti, kurā ir ievākts sugas tips, nevis etnosu, kas apdzīvo šo teritoriju.

LITERATŪRA

- Birka G. 1998.** *Dārza puķes : Sīpolpuķes*. Avots, Rīga, 232 lpp.
- Birkmane K. 1959.** Mauragas – *Hieracium* L. Grām.: P. Galenieks (red.), *Latvijas PSR flora*. 4. sēj. LVI, Rīga, 472.- 484. lpp.
- Botore M., Galeniece M., Vītoļiņa A. 1992.** *Latvijas Universitātes Botāniskā dārza kolekciju augu saraksts*. [b. i.], Rīga, 149 lpp.
- Brummit R.K. 1992.** *Vascular Plant Families and Genera: A listing of the genera of vascular plants of the world according to their families, as recognised in the Kew Herbarium, with an analysis of relationships of the flowering plant*

- families according to eight systems of classification*. Royal Botanic Gardens, Kew, 804 pp.
- Fischer J.B. 1778.** *Versuch einer Naturgeschichte von Livland*. Breitkopf, Leipzig, 390 S.
- Gavrilova G., Laiviņš M. 1992.** *Botāniskie liegumi : Lukna, Čūžupurvs, Vīdale, Dižkalni, Piešdanga, Gavieze, Vērene*. Zinātne, Rīga, 219 lpp.
- Gavrilova G., Šulcs V. 1999.** *Latvijas vaskulāro augu flora : Taksonu saraksts*. Latv. Akad. b-ka, Rīga, 136 lpp.
- Greuter W., Brummit R.K., Farr E., Kilian N., Kirk P.M., Silva P.C. 1993.** Names in current use for extant plant genera. NCU-3. *Regnum Vegetabile*, **129**: I-XXVII, 1-1464.
- Greuter W., McNeil J., Barrie F.R., Burdet H.M., Demoulin V., Filgueiras T.S., Nicolson D.H., Silva P.C., Skog J.E., Trehane P., Turland N.J., Hawksworth D.L. 2000.** International code of botanical nomenclature (Saint Louis Code). *Regnum Vegetabile*, **138**: I-XVIII, 1- 474.
- Gudžinskas Z. 1999.** *Lietuvos induočiai augalai*. Botanikos instituto leidykla, Vilnius, 211 pp.
- Hackman W. 1986.** *Hieracium* L. (s. str.) – ukonkeltanot. In: L. Hämet-Ahti, J. Suominen, T. Ulvinen, P. Uotila, S. Vuokko (eds.), *Retkeilykasvio*. Ed. 3. Suomen Luonnonsuojelun Tuki Oy, Helsinki, pp 421-435.
- Hackman W., Sennikov A. 1998.** *Hieracium* L. (s. str.) – ukonkeltanot. In: L. Hämet-Ahti, J. Suominen, T. Ulvinen, P. Uotila (eds.), *Retkeilykasvio*. Ed. 4. Luonnontieteellinen keskusmuseo, kasvimuseo, Helsinki, pp. 466-479.
- Jalas J. 1986.** *Pilosella* Hill – harakankeltanot. In: L. Hämet-Ahti, J. Suominen, T. Ulvinen, P. Uotila, S. Vuokko (eds.), *Retkeilykasvio*. Ed. 3. Suomen Luonnonsuojelun Tuki Oy, Helsinki, pp. 435-439.
- Jalas J. 1998.** *Pilosella* Hill – harakankeltanot. In: L. Hämet-Ahti, J. Suominen, T. Ulvinen, P. Uotila (eds.), *Retkeilykasvio*. Ed. 4. Luonnontieteellinen keskusmuseo, kasvimuseo, Helsinki, pp. 479-483.
- Karlsson T. 1998.** Förteckning över svenska kärlväxter [The vascular plants of Sweden – a checklist]. *Svensk Botanisk Tidskrift*, 1997, **91**, 5: 241-560.
- Klinge J. 1882.** *Flora von Est-, Liv- und Curland*. Kluge, Reval, XVI, 214, 664 S.
- Kukk T. 1999a.** Korvöielised – *Asteraceae* (*Compositae*). In: M. Leht (toim.), *Eesti taimede määraja*. EPMÜ ZBI, Eesti Loodusfoto, Tartu, pp. 262-314.
- Kukk T. 1999b.** *Eesti taimestik*. Teaduste Akadeemia Kirjastus, Tartu-Tallin, 464 pp.
- Kukk T., Gudžinskas Z. 2003.** *Pilosella* Hill. In: V. Kuusk, L. Tabaka, R. Jankevičienė (eds.), *Flora of the Baltic Countries*. Vol. 3. Estonian Academy Publishers, Tartu, pp.79-102 .
- Lazdauskaite Ž., Lekavičius A. 1980.** Vanagė – *Hieracium* L. In: M. Natkevičaitė-Ivanauskienė, R. Jankevičienė, A. Lekavičius (red.), *Lietuvos TSR Flora*. Vol. 6. Mokslas, Vilnius, pp. 209-243.

- Lehmann Ed. 1895.** Flora von Polnisch-Livland [...]. *Achiv für Naturkunde Liv-, Ehst- und Kurlands*, 2. Ser. **11**, 1: I-XIII, 1-432.
- Linnaeus C. 1753.** *Species plantarum*. Ed. 1. Vol. 1-2. Holmiae, 1200 pp.
- Lūsiņa M. 1999.** *Dārza puķes : Ziemcietes*. Avots, Rīga, 421 lpp.
- Meiere D. 2002.** Latvijas piepju konspekts. *Latvijas Veģetācija*, 5: 7-41.
- Pētersone A. 1958.** Mauragas – *Hieracium* L. Grām.: A. Pētersone, K. Birkmane, *Latvijas PSR augu noteicējs*. LVI, Rīga, 690.-695. lpp.
- Pētersone A., Birkmane K. 1980.** *Latvijas PSR augu noteicējs*. 2. pārstr. izd. Zvaigzne, Rīga, 591 lpp.
- Rasiņš A. 1946.** *Hieracium* L. – Mauragas. Grām.: J. Bickis, *Latvijas augu noteicējs*. LVI, Rīga, 303.-305. lpp.
- Seisums A. 1991.** Pārējie sīpolaugi. Grām.: S. Ieviņa (atb. red.), *Latvijas ieteicamo krāšņumaugu sortiments : Lakstaugi un rozēs*. Zinātne, Rīga, 184.-195. lpp.
- Sennikov A. 2003.** *Hieracium* L. In: V. Kuusk, L. Tabaka, R. Jankevičienē (eds.), *Flora of the Baltic Countries*. Vol. 3. Estonian Academy Publishers, Tartu, pp. 103-144.
- Skujiņa V. 1976.** Pamazinājuma formas terminoloģijā. Krāj.: *Latviešu valodas kultūras jautājumi*. 12. laid. Liesma, Rīga, 113.-116. lpp.
- Stace C.A. 1992.** *New flora of the British Isles*. University Press, Cambridge, 1226 pp.
- Strazdiņš J. 1995.** Mauragas. Grām.: G. Kavacs (atb. red.), *Latvijas daba : Enciklopēdija*. 3. sēj. Latvijas enciklopēdija, Rīga, 194.-195. lpp.
- TK (Latvijas PSR ZA Latviešu valodas terminoloģijas komisija). 1955.** 16. biļetens (1954): Nezaļu terminu projekti. *Latvijas PSR Zinātņu Akadēmijas Vēstis*, 6: 153-160.
- TK (Latvijas PSR ZA Latviešu valodas terminoloģijas komisija). 1968.** 34. biļetens: Augu nosaukumu terminu projekti. *Latvijas PSR Zinātņu Akadēmijas Vēstis*, 4: pielikums, 3.-39. lpp.
- TK (LZA Terminoloģijas komisija). 2003.** Mauragu un pamauragu ģinšu taksonu nosaukumi. *Terminoloģijas Jaunumi*, 4: 24-25.
- [Vīlpa] Jantra I., Krīgere U., 1996.** *Skaistākie augi – mūsu mājai*. No vācu val. tulk. R. Vīlpa. SALBI, Rīga, 384 lpp.
- Wiedemann F.J., Weber E. 1852.** *Beschreibung der phanerogamischen Gewächse Esth-, Liv- und Curlands*. Kluge, Reval, CXXVI, 664 S.
- Миняев Н.А. 1981.** *Hieracium* L. – ястребинка. В кн.: Н.А. Миняев (отв. ред.), *Определитель высших растений Северо-Запада европейской части РСФСР (Ленинградская, Псковская и Новгородская области)*. Издательство Ленинградского университета, Ленинград, с. 350-357.
- Сенников А.Н. 2000.** *Hieracium* L. – ястребинка, *Pilosella* Hill – ястребиночка. В кн.: Н.Н. Цвелев, *Определитель сосудистых растений Северо-Западной России (Ленинградская, Псковская и Новгородская области) = Manual of the vascular plants of North-west Russia (Leningrad, Pskov and Novgorod provinces)*. Издательство СПХФА, Санкт-Петербург, с. 655-671.

- Страдиньш Ю. 1988.** *Hieracium*. В кн.: Л. Табака, Г. Гаврилова, И. Фатаре, *Флора сосудистых растений Латвийской ССР [Flora of vascular plants of the Latvian SSR]*. Зинатне, Рига, С. 135-137.
- Шляков Р.Н. 1989.** Ястребинка – *Hieracium* L., Ястребиночка – *Pilosella* Hill. В кн.: Н.Н. Цвелев (ред.), *Флора европейской части СССР = Flora partis Europaeae URSS*. Т. 8. Наука, Ленинград, с. 140-379.
- Черепанов С.К. 1973.** *Свод дополнений и изменений к «Флоре СССР» (тт. I-XXX) = Additamenta et corrigenda ad "Floram URSS" (tomi I-XXX)*. Наука, Ленинград, 668 с.

Latvian terminological names of *Hieracium* and *Pilosella* species

Viesturs Šulcs, Gita Bērziņa, Zane Deķere, Inese Ēdelmane

Summary

Keywords: *Asteraceae* (*Compositae*), *Hieracium*, *Pilosella*, Latvian terminological names of species.

The paper comprises Latvian terminological names of *Hieracium* and *Pilosella* species linked to their Latin names. The list comprises 70 species names, including 45 for *Hieracium* and 25 for *Pilosella* genus. The paper also contains the main approaches to Latvian names formation as well as decisions adopted by Botanical Subcommittee of Terminological Committee of Latvian Academy of Sciences on November 26, 2002.